

Kırmızı Balık

Bir varmış, bir yokmuş. Allah'ın deli kulu çokmuş, çok söylemesi günahmış. Develer tellal iken keçiler berber iken, günlerden bir gün, kaplumbağa ile kırmızı balık birlikte gölde zaman geçiriyorlarmış. Bir anda karşılarında bir avcı belirmiş. Avcı, kaplumbağayı kavradığı gibi tutmuş yakalamış. Kırmızı balık bu hale çok üzülmüş, dostu kaplumbağayı salması için avcıya yalvarmış, yakarmış. Avcı hiç umursar mı bu sözleri? Avcının insafa gelmeyeceğini anlayan kırmızı balık, avcıya geri çeviremeyeceği bir teklif sunmuş;

–“Bay avcı, eğer arkadaşım bay kaplumbağayı rahat bırakırsan, sana bir görkemli, çok güzel parlayan bir inci vereceğim.” demiş.

Avcı, inci teklifini duyunca nasıl sevinmiş, nasıl mutlu olmuş ve teklif kafasına yatmış, hemen teklifi onaylamış. Kırmızı balık gölün en derinine inerek oradan bir inci çıkarıp avcıya vermiş. Avcı, kaplumbağayı bıraktığı gibi kaplumbağa gölün dibine inmiş, kimsenin ulaşamayacağı, çok özlediği o güvenli yuvasına geri dönmüş.

Avcı, elindeki inciyle baka baka, inciyi inceleye inceleye yola çıkmış, kendisi yoldaymış fakat akli hala gölde kalmış. Çok geçmeden tekrar göle dönmüş, kırmızı balığa seslenmiş;

“Balık dostum, bana avcıya verdiğin o inciden bir tane daha getirebilir misin? Karşılığında ne istersen veririm.” demiş. Başka bir inci bulamayacağını anlayan kırmızı balık avcıya gitmeye karar vermiş.

Kırmızı balık;

–“Eğer sendeki o inciyi bana verirsen, göldeki en büyük inciyi sana getiririm.” demiş.

Bunu duyan avcının gözleri fal taşı gibi açılmış. Teklifi hemen kabul etmiş, elindeki inciyi kırmızı balığa verivermiş.

Kırmızı balık inciyi aldığı gibi gölün dibine dalmış, inciyi kaplumbağaya getirmiş. Açgözlü avcı açgözlülüğüyle kalmış. Evet çocuklar diyeceğimiz o ki azla yetinmeyen çoğu bulamaz.